որպէս ասացեալ եմք։ Վերին և ստորին 7 կամարս Ս. Կուսին կոչեցեալ։ Իսկ Լատինք յետ բազմադիմի վիճմանց և դատաստանաց, ոչ միայն չառին յանձն տալ զնոսա 'ի ձեռս Յունաց, այլ նաև բողոք կալան 'ի Կոստանդինուպօլիս առ դեսպանն Վենետկոյ՝ յայտ արարեալ զվէճս և ըզխնդիրս Յունաց, և նորա անյապաղ ծանուցեալ 'ի Դուռն՝ էառ նաև ինքն հրովարտակ վասն Լատինաց, ընդ նմին և զերկուս պաշտօնեայս, և առաքեաց յԵրուսաղէմ։

Ի հասանել հրովարտակին և արանցն, կազմեցաւ ժողով մեծ 'ի դատարանի, ուր էին Պատրիարքն Յունաց և փոխանորդն Լատինաց հանդերձ միաբանօք, ընթերցաւ հրովարտակն՝ և եղև վէճ բազում և դատաստանական քննութիւն, սակայն Յոյնք ոչ կարացին մատուցանել մուրհակս 'ի հաստատութիւն բանից իւրեանց զոր յառաջ բերէին։ Իսկ Լատինք մատուցին յատենին զբազմաթիւ գրեանս և օրինօք հաստատեցին զիրաւունս այրին և զերից դրանց և բանալեաց նորին։ Ապա ետուն բառնալ անտի զկանթեղս եւ զաշտանակս, զորս եդին Յոյնք, և վերստին յետս առին զմի բանալի դրան այրին, յետ մնալոյ 'ի ձեռս նոցա ամիսս 7. և 'ի դատաստանի անդ վերստին հաստատեցաւ մնալ 'ի ձեռս Լատինաց ըստ առաջնոյն՝ այրն դրունքն և բանալիք նորին՝ ١٠٤٢ (1632)։ Եւ 'ի նոյն դատաստանի մատուցին Լատինք զգիր դատաւորին Երուսաղէմի գրեալ 'ի թուականի ٩٧٣ (1565)։ Յորում ընթերցան զընդդիմութիւնս Գերմանոսի Յոյն Պատրիարքի սակս այրին Ծննդեան. զի 'ի նմին ժամանակի բերեալ էր և նա հրովարտակ յԱրքայէ՝ և կամէր լինել բաժանորդ այրին. և 'ի լինել դատաստանի՝ ոչ կարաց շահել ինչ. թէպէտ և պնդէր թէ զայրն Ծննդեան շինեալ իցէ Թագուհին Հեղինէ մայր Կոստանդիանոսի յազգէ Յունաց. այլ Լատինք մերժեցին յայնժամ զբանս նորա, թէ նոքա էին յազգէ Լատինաց և Հռոմայեցի. եւ յերկարել դատաստանին՝ մերժեցաւ Գերմանոս, և հաստատուն կացին Լատինք 'ի տեղիս իւրեանց։ Յետ այսր քննութեան և դատաստանի վերըստին մերժեցան Յոյնք յատենէ, և Թէոփանէ չշահեալ ինչ՝ վերստին դիմեաց 'ի Դուռն Արքայի. և 'ի նոյն ամի էառ դարձեալ հրովարտակ, ١٠٤٣ (1634). յորում խըս-